

findes i § 18, aabenbart vilde have faaet en ganske anden Charakter, naar der kun var Tale om Statens Garanti og ikke om en Anstalt, der fuldstændigt skal virke under Statens Bestyrelse og Ansvar. Det kan ikke omtvivles, at man, forsaavidt det Hele dreiede sig om en Statsgaranti, vilde have stillet Bestyrelsen for denne Anstalt ganske anderledes og uafhængig, end man har gjort, at man vilde have tilladt den at disponere ganske anderledes over Anstaltens Midler, end man nu har fastsat i § 18. Det er tydeligt og klart, at man i denne Lov ikke alene har tænkt paa Anstaltens Tarrv, men tillige for en stor Deel har tænkt paa at benytte den i finansielle Diemed. Jeg vil ikke tilbageholde, at jeg virkelig har Betænkeligheder herved, hvad enten man nu vil beholde Udtrykket, at den nye Anstalt oprettes under Statens Garanti, eller vil ombytte det med Ordene, under Statens Styrelse og Ansvar, hvilket dog er det Correcte. Jeg har Betænkeligheder ved Statsgarantien og Statsstyrelsen; thi jeg troer, at man vilde kunne opnaae det Diemed, man derved vil opnaae, paa en haade for Statskassen og for Interessenterne heldigere Maade nemlig ved at søge at faae oprettet en privat Anstalt, som man da satte under Statens Control, og at en privat Anstalt med Glæde vilde underkaste sig en fornuftig ordnet Statscontrol, anseer jeg for givet, fordi den derved vilde vinde en saadan Tillid, at Folk vilde søge til den fremfor til alle andre. Jeg troer, som sagt, at man kunde opnaae sit Diemed ved en privat Anstalt under Statens Control, og at en saadan Ordning for Statskassen vilde være heldig, kan vel Ingen tvivle om; dette behøver jeg ikke videre at udvikle. Men for mig staaer det ogsaa saaledes, at det for Interessenterne vilde være det Heldigste; de havde da en Sikkerhed, som de ikke kunde have gennem dette Lovforslag, for at deres Midler virkelig vilde blive anvendte paa den for dem meest frugtbringende Maade. Men hvad enten man vil gaae den ene eller den anden Vej, hvad enten man vil blive ved

en Anstalt under Statens Bestyrelse eller Ansvar eller søge at fremkalde en privat Anstalt under Statens Control, anseer jeg, det for overordentlig ønskeligt, at Bestemmelserne i § 18 blive ændrede saaledes, at Styrelsen faaer en langt større Raadighed, end den nu har. Nu har den jo aldeles ingen anden, end at den kan anbringe Midlerne i danske Statsobligationer, saalænge de staae i Cours under 90. For hvilkensum helst anden Anvendelse, de ønske at give dem, skulle de til Finantsministeren, som aabenbart i mangfoldige Tilfælde vil komme til at see Forholdene paa en Maade, som ikke kan være heldig for Forsikringsinstituttet. Jeg troer i ethvert Tilfælde, hvad enten man vil gjøre det ene eller det andet, bør man tilføie endeel andre Bestemmelser f. Ex. at Bestyrelsen under visse Betingelser kunde anbringe Midlerne i forskjellige Arter af Papirer, som maatte ansees for ligesaa sikre som Statsobligationer, og tillige paa andre Maader f. Ex. i faste Eiendomme efter Reglerne for Umyndiges Midlers Anbringelse osv. Jeg troer i det Hele taget, hvad enten man vil gaae den ene eller den anden Vej, at § 18 i dette Lovforslag er et meget svagt Punkt.

Jeg vil fremdeles udtale, at der ogsaa er en anden Ting, som for mig ikke staaer ganske klart. For mig staaer det ikke klart, at det er heldigt at have en Anstalt som denne, der skal omfatte baade Interessenter, der kunne ønske meget store Forsikringer eller meget betydelige Livrenter, og dem, som kun kunne ønske mindre Forsikringer og mindre Livrenter, og jeg vil tilføie, at det forekommer mig, at i første Tilfælde kan der fornuftigviis aldeles ikke være Tale om, at Staten skulde være interesseret i at paatage sig enten Forpligtelser eller Offre; det er kun med Hensyn til det sidste Diemed, naar der er Tale om mindre Forsikringer eller mindre Livrenter, at man kan sige, at der virkelig foreligger en saadan Opgave, at Staten fornuftigviis bør enten tage den i sine Hænder eller kraftigt støtte den paa den ene eller anden Maade, og jeg troer endogsaa,